

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Molestiis expeditus quid egerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

Molestiis expeditus quid egerit.

DE I itaque benignitate molestiis expeditus, Christi sponsi charitate quam maximè vulneratus totum sese ad proximorum salutem conuertit, eorum confessiones audiens, eosdemque cœlesti pane reficiens, quibus deinde rebus id paulatim factum est, vt frequens cum confessionis, cum Eucharistiæ vsus, extinctus penè dæmonis fraude, iterum renouaretur: tanta in eo humanitas fuit, vt propterea omnibus charissimus esset: adeo ardentè sitiebat diabolo prædas eripere, vt mirum dictu sit quanta fecerit, tuleritq; vt vel vnā animam ad Christum reduceret.

Omniū confluentium confessiones alacri vultu excipiebat, eosq; sermonibus partim de rebus spiritualibus, partim precibus ad pietatem, atq; cœlestium amorē excitabat mirificè, diligentiam quantam

maxi-

maximam potuit, perpetuò adhibuit, vt omnibus omnia fieret, quo velex hoc vno facilius sibi aditus ad proximos iuuandos daretur.

Eiusmodi præcepta de animarũ salute suis in Christo filijs tradebat, vt non solùm, qui ea tenuerint, magnam ad virtutem progressionem fecerint, verùm in omni etiam virtutis genere perfecti euaserint.

Cubiculum omnibus perpetuò dies, noctesq; ob magnum, quo tenebatur proximorum salutis desiderium, patere voluit.

De audiendis confessionibus ita sollicitus erat, vt de nocte primis illis temporibus antequam dilucesceret, quadraginta circiter virorum confessiones frequenter audierit.

Et hoc magnæ in Philippo charitatis argumento, quòd qui multa nocte, vt cõfessionis beneficio Deo conciliarentur, ad eum veniebant ostium semper reperiabant apertũ: neq; horum labor inanis erat, quã-

Vitæ lib. I.

E 5

doquidẽ

do quidem peccatis primum confessione patefactis, Philippi deinde suafu oratum ibant: in oratione tandiu erant, quandiu sacri faciendi tempus aduentaret: in Missa communicabant omnes, tum B. Patre annuente, ad diuersa Urbis Xenodochia, quorū præcipua erant Sanctissimi Saluatoris, S. Spiritus, & Deiparæ Virginis de Consolatione vulgo dictæ, sub silentio ibant; atque his in locis piis præsertim sermonibus, ut cætera fileantur, ægros mirū in modum consolabantur, & ad patientiam, peccatorumque confessionem, & diuinæ misericordiæ spem excitabant; deferebant præterea secum cibaria, quibus eorū corpora recrearent, quæ res cum eo tempore neglecta esset, difficile æstimatum est quantum ægris, eorumque custodibus ad animorū salutē prodesset.

Quodam die, anno Domini circiter millesimo quingentesimo quinquagesimo quarto, cum in id omni

cogita-

cogitatione, curaque incumbere-
rent, contigit vt inter eundum, Phi-
lippo patre eos comitante (quod
principio facere consueuerat) cum
prope Vespasiani Amphitheatrum
consisterent, inciderent in hominē
prouolutum in luto, ita grauius af-
fecto ægrum corpore, animoq; de-
iectum, vt se erigere nec vellet, nec
posset, sed ibidē manere, veletiam
mori statuiisset: hunc vbi vidit Phi-
lippus, Francisco (id vni ex illis no-
men) iubet illico, vt eū in humeros
sublatū ad Xenodochiū Sanctissi-
mi Saluatoris, quò tendebatur, ex-
portaret: mox ille nulla interposita
mora, quamquā longē à Xenodo-
chio aberat, subiicit humeros one-
ri, & ad locum destinatum solus ma-
gno cum sodalium fructu, & ægroti
solatio defert.

Predictiones.

VNus ex ijs, qui Philippum se-
quebātur, nomine Prosper Iu-
dæum hominem quodam die secū
duxit,